

Zamieszkać w historii Według Bożego projektu Papież Franciszek (20 listopada 2021)

Bycie osobami konsekrowanymi w Instytucie świeckim nie oznacza szukania schronienia gdzieś „pośrodku”, ale uczestniczenie w pełni, tak jak Jezus, w życiu zwykłych ludzi, w codzienności ich pracy, w domu, w relacjach z sąsiadami itd.; a wszystko to ożywione światłem wiary, ciepłem miłości, horyzontem nadziei. To życie duchem

Wcielenia w czasie i miejscu, w którym Bóg nas postawił, przyjmując rzeczywistość z sercem otwartym, abyśmy siali miłość Ojca, Syna i Ducha Świętego.

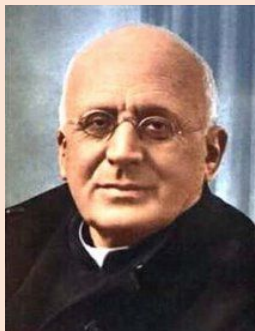
Wasza specyfika polega właśnie na uświęcaniu świeckich zajęć, aby *odnowić wszystko w Chrystusie*. Żyć jak inni, pośrodku nich, w tych samych zajęciach, w tych samych zawodach, w tych samych trudnościach; ale w jedności z Bogiem, która uświęca projekty i działania. Papież Pius XII, kiedy pisze w Motu proprio *Primo Feliciter*, o Instytutach świeckich, mówi, że *całe życie członków musi przełożyć się na apostołat*, ma na myśli właśnie to. Rzeczywiście, Jezus w swoim życiu ukrytym jest wzorem dla wszystkich. Nawet jego zwykłe czyny miały wartość boską, nadaną przez Jego Osobę, poprzez zjednoczenie z Ojcem, poprzez cele odkupienia, dla których został wcielony. Podobnie dzieje się z członkami Instytutów świeckich. Ich wspólne, codzienne czynności nabierają szczególnej wartości apostołskiej dla ich osobistej konsekracji, dla zjednoczenia z Bogiem, dla celu nadanego ich życiu. Działalność świecka sama w sobie nie jest apostołatem bezpośrednim, ale może się nim stać.

Jeśli misją jest oddanie się Bożemu zamysłowi w historii, to świeckość polega na „zamieszkiwaniu” jej. Proroctwo świeckiej konsekracji jest nie do pogodzenia z lękiem przed miejscami i sytuacjami ryzyka. Przeciwnie, to właśnie te sytuacje sprzyjają tej konsekracji, aby w nich członkowie Instytutów świeckich mogli z pokorą i odwagą wnieść swój wkład w historię zbawienia, w której ludzie cierpią z powodu wykluczenia, marginalizacji, zranionej godności. Codzienne relacje – w rodzinie i we wspólnocie chrześcijańskiej, w pracy i w szkole, w różnych sytuacjach psychologicznych i społecznych, a przede wszystkim w dzieleniu się wiarą i zaangażowaniem apostołskim – oto tkanina, na której można wyhaftować bogactwo waszego charyzmatu. Bez relacji wszystko się rozpada i wszystko może stać się anty-świadcstwem. „W imię Boże bądźcie świętymi”. Chciałbym odmienić to wezwanie do świętości według trzech postaw:

1) *Bądźcie gotowe*. Jezus mówi: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie!” (Łk 12,35). Oznacza życie w pełni w teraźniejszości poprzez zrozumienie obietnicy wieczności. Całe nasze życie to dążenie do życia wiecznego i musimy być na nie gotowi. Człowiek jest gotowy wtedy, gdy jest całkowicie oddany Bogu i swoim braciom. Nie gdy przychodzą oklaski i sukcesy; nie, życie to o wiele więcej. To bycie w świecie w pełni, w prawdzie i wolności dzieci Bożych oraz w braterskiej relacji z innymi. I ta intensywność relacji z Ojcem oraz z braćmi i siostrami karmi się modlitwą: modlitwa pozwala Bogu być blisko nas, wolnymi od samotności, budząc nadzieję. Modlitwa dotlenia życie: tak jak nie można żyć bez oddychania, tak nie można być chrześcijaninem i żyć jako chrześcijanin, a tym bardziej jako osoba konsekrowana, bez modlitwy.

2) *Być ofiarowanymi*, to znaczy całkowicie oddanymi Chrystusowi, aby duchowo utożsamiać się z Nim. To „całkowicie” jest bardzo ważne, należy zawsze o tym pamiętać. To wskazuje na ekskluzywne, hojne, bezwarunkowe członkostwo. Ale uwaga! Nie powinniśmy koncentrować naszego spojrzenia na naszym zaangażowaniu, ale na Nim, na łasce Jego daru. On jest ofiarowany, w którym ty jesteś ofiarowana. Jezus, przychodząc do nas jako sługa i umierając na krzyżu pośród dwóch złoczyńców, wyjaśnił nam dobrze, czym jest życie: to miłość, która prosi o miłość, łaska, która prosi o bezinteresowność. I pokazuje nam to z krzyża, bo ta droga nie jest wygodna, nie jest łatwa, prosi o zapłatę osobiście. Ale jest to droga pokoju i radości.

3) I trzecia postawa: *ufać Bogu jak Maryja*: naśladować Ją, słuchając i przyjmując wolę Bożą, aby Jego Słowo wcieliło się także w nas. Dzięki Jej wierze, Jej „tak”, Jej „Oto jestem”, spełnił się plan powszechnego zbawienia Ojca. Dlatego też pewną drogą dla was jest droga, którą Ona podąża: „Wasze powołanie to *miłość*, wasze prawo to *miłość*, wasze lekarstwo to *miłość*. Miłość chrystocentryczna, trynitarna i misyjna, w ojczyźnie i na całym świecie, wcielająca miłość Matki, jak prawdziwej, nowej Maryi z Nazaretu, żarliwej i hojnej jak Ona”. Czyńcie wszystko z radosnym oddaniem, jak Maryja. Idźcie naprzód z odwagą i śmiałością, nie martwiąc się o liczby! Jesteście jak zaczyn. Mały, ukryty, ale pełen wiary. Im większe ciasto ma być zakwaszone, tym bogatszy musi być ferment!

Myśli Księdza Rinaldiego

(ZC, Listopad i grudzień 1921)

W tym czasie Adwentu przyzwyczajajcie się do umartwienia: jedzenie znajduje się na samym końcu listy tego co macie czynić; starajcie się jeść regularnie i o oznaczonej godzinie, nie zadowalając zbyt apetytu, ale ćwicząc się w powściągnięciu i umartwieniu wszystkich waszych zmysłów, aby sprawić przyjemność innym. Dobra zakonnica nie powinna się umartwiać po to, by się pokazać innym, ale by się podobać Bogu, także i w małych rzeczach, a w pewnych wypadkach i wielkich.

Do prawdziwego umartwienia chrześcijańskiego potrzeba ducha modlitwy; są to częste akty strzeliste, podniesienie myśli do Boga, Komunia duchowa, pozdrowienie Boga, Dziewicy Przenajświętszej, a jeśli możecie bez trudności odmówić inne modlitwy, poza zwykłymi, odmawiajcie je również: to wszystko naprawdę stanowi ducha zakonnego.

Do zwalczania szatana i zła potrzebne jest umartwienie i modlitwa. Chodzi o stałe zachowanie takiego ducha, ale trzymając się tego co zwyczajne; biczowanie nie jest dla was. Bóg, by zachęcić nas do naśladowania wielkich świętych, ukazał nam pewne nadzwyczajne przykłady, ale to są wyjątki. Usiłujcie zdobyć i utrzymać ducha umartwienia i modlitwy jako środki do przygotowania się do święta Niepokalanej Dziewicy, do przyjścia Jezusa, do Komunii i śmierci, do coraz większego doskonalenia się, by przypodobać się Bogu i czynić dobro na rzecz bliźniego.

Wy, które jesteście osobami konsekrowanymi po to, by iść w ślady Ks. Bosko, i które chcecie pomagać i rozwijać jego dobroczynny program dla zbawienia wielkiej liczby młodzieży, które teraz złożyłyście uroczyste przyrzeczenie, by się poświęcić wszystkiemu rozwojowi tego programu; pracujcie rękoma, nogami, samymi oczami Madonny, bo to Ona była naprawdę inspiratorką, przewodniczką i doradczynią Ks. Bosko, który widział już we śnie, że tyle dobrych dusz przyłączyło się do niego, by iść za nim. Teraz to wy jesteście duszami natchnionymi, powołanymi przez Matkę Bożą, by iść śladami Czcigodnego Ks. Bosko. Niech wam błogosławi Madonna, niech wam pomaga w uświęceniu waszych dusz i przekazywaniu łaski Bożej duszom, które spotykacie. Niech Ks. Bosko z nieba was wspomaga, niech wam pomaga lepiej i więcej pracować i otrzymywać od Najświętszej Dziewicy godną zapłatę.

Zapisy na Dni Duchowości

DNI DUCHOWOŚCI RODZINY SALEZJAŃSKIEJ odbędą się między 13 a 16 stycznia. Na dwóch poziomach: online i osobiście.

Program online zajmie dwie godziny dziennie, pomiędzy 13.00 a 15.00 (włoskiego czasu), oraz kolejne dwie godziny dziennie, wskazane przez odpowiedzialnych różnych regionów świata, wszystkim zapisanym. Link dla zapisania się online to: <https://bit.ly/GSFSIscrizioni2022>

Program osobistego uczestniczenia zostanie zrealizowany na Valdocco (Turyn), od 11.00 w czwartek 13 stycznia do 15.00 w niedzielę 16 stycznia. link do zapisania się **JEDYNI** osobiście to: <http://tiny.cc/GSFS2022>. Aby się zapisać na Dni osobistego uczestniczenia prosi się o skontaktowanie się z odpowiedzialnym za grupę.

5 grudnia: Bł. Filip Rinaldi

Rodzina Salezjańska wspomina ks. Filipa Rinaldiego 5 grudnia. Ochotniczkę Księdza Bosko będą w tym dniu celebrować uroczystość swojego Założyciela. W tym roku przypada 90 rocznica jego przejścia do Domu Ojca. Piękny jubileusz jest okazją by podkreślić najbardziej charakterystyczne cechy jego duchowości, w szczególności jego głęboki humanizm, zbudowany na dobroci, uprzejmości, roztropności, konkretności, łagodności, mądrości, uprzejmych prośbach, optymizmie... 5 grudnia, VDB będą uczestniczyły w Eucharystii odprawianej w kaplicy, gdzie ks. Bosko napisał Listy z Rzymu w 1884, która znajduje się w Centrali Salezjanów w Rzymie.

W kierunku uznania Ochotników Z Księdzem Bosko jako Świecki Instytut na prawie diecezjalnym

Arcybiskup Caracas, diecezji, w której zarejestrowane jest Stowarzyszenie Ochotników Z Księdzem Bosko, zezwolił na rozpoczęcie procedury jego uznania jako świecki instytut na prawie diecezjalnym. W tym celu przygotowuje się niezbędną dokumentację i prosi się biskupów, w których diecezjach jest obecne Stowarzyszenie, o ich zdanie na ten temat. To jest nowy krok w kierunku umocnienia Stowarzyszenia, które jest obecne w blisko 30 krajach.

Zmiany wśród światowych Odpowiedzialnym za Gałęzie Rodziny Salezjańskiej

W ostatnich miesiąca odbyły się różne Kapituły Generalne i Światowe Zgromadzeni wśród Gałęzi Rodziny Salezjańskiej. Matka Chiara Cazzuola CMW i Matka Emilliana Park, SCG, zostały wybrane na Przełożone Generalne odpowiednio Córek Maryi Wspomożycielki i Sióstr Miłości Jezusa sono. Pani María Carmen Castillón została wybrana światową przewodniczącą BWS CMW. Pan Bryan Magro został wybranym światowym przewodniczącym BWS, a p. Renato Valera został potwierdzony na przewodniczącego ADMA Podstawowa. Dziękujemy im za dyspozycyjność i towarzyszymy im modlitwami.